

«Ένα άλλο βράδυ τον άκουσα να κλαίει δίπλα.
Χτύπησα την πόρτα και μπήκα. Μου 'δειξε πάνω στο κομοδίνο ένα μικρό
ξύλινο σταυρό. "Είδες ? μου λέει ? γεννήθηκε η ευσπλαχνία". Έσκυφα τότε
το κεφάλι κι έκλαψα κι εγώ. Γιατί θα περνούσαν αιώνες και αιώνες και δε
θα 'χαμε να πούμε τίποτα ωραιότερο απ' αυτό.»

Τάσος Λειβαδίτης, «Η Γέννηση», από το «Ο αδελφός Ιησούς»

Τα Χριστούγεννα των ποιητών

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Τρίτη, 27 Δεκέμβριος 2011 08:07

"Τα Χριστούγεννα είμαστ' όλοι μάγοι λίγο πολύ.

Στα μπακάλικά χώνονται και σπρώχνουν.

Χαλβά με γεύση καφέ ζητούν ένα κουτί,

το ταμείο πολιορκούν, μαλώνουν,

ένα πλήθος φορτωμένο πακέτα χιλιάδες

είναι μαζί και γκαμήλες και βασιλιάδες.

Δίχτυα, τσάντες, χαρτοσακούλες και ό, τι άλλο,

Καπέλα, γραβάτες, στραβά φορεμένα.

Μυρωδιά από βότκα, ρετσίνι, μπακαλιάρο,

μανταρίνια και μήλα με κανέλα φτιαγμένα.

Τα Χριστούγεννα των ποιητών

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Τρίτη, 27 Δεκέμβριος 2011 08:07

Χάος προσώπων, κλειστοί είναι οι δρόμοι

προς τη Βηθλεέμ, φραγμένοι από χιόνι.

Κι οι φέροντες φτωχικά δώρα

στα λεωφορεία πηδούν, τσακίζονται στην πόρτα

την κλειστή/ χάνονται σε λάκκους στις αυλές

κι ας ξέρουν τώρα πια πως η φάτνη είναι αδειανή:

ούτε ζώα ούτε παχνί ούτ' Εκείνη

που χρυσό ένα φωτοστέφανο τη ντύνει.

Άδειο. Όμως να τη σκεφτείς φτάνει

και βλέπεις ξαφνικά φως απ' το πουθενά.

Να 'ξερε ο Ηρώδης πως όσο η δύναμή του αυξάνει

τόσο πιο αληθινό, πιο αναπόφευκτο το θαύμα θα ξεσπά.

Τα Χριστούγεννα των ποιητών

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Τρίτη, 27 Δεκέμβριος 2011 08:07

Ο αδιάλειπτος αυτός δεσμός

είναι των Χριστουγέννων ο βασικός μηχανισμός.

Κι αυτό γιορτάζουν σήμερα παντού

κι όπως πλησιάζει η Εορτή

ενώνουν τα τραπέζια. Δεν απαιτούν

ακόμα τα' άστρο, αλλά η θέληση η αγαθή

φαίνεται στους ανθρώπους από μακριά

κι οι ποιμένες συδουλίζουν τη φωτιά.

Το χιόνι πέφτει, δεν καπνίζουν, σαλπίζουν

στη στέγη οι καμινάδες. Τα πρόσωπα ένας λεκές όλα.

Ο Ηρώδης πίνει. Οι γυναίκες τα μωρά τους κρύβουν.

Τα Χριστούγεννα των ποιητών

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Τρίτη, 27 Δεκέμβριος 2011 08:07

Ποιος θα 'ρθει; Κανείς δεν ξέρει τώρα:

το σημάδι δεν μας το 'παν κι οι καρδιές μας ίσως

τον νιόφερτο να μην αναγνωρίσουν.

Όμως όταν στο κατώφλι διασκορπά

της νύχτας την ομίχλη την πυκνή το ρεύμα,

μια μορφή αναδύεται που πέπλο φορά

με το Βρέφος και το Άγιο Πνεύμα,

τη νιώθεις, δεν ντρέπεσαι, το μέσα σου χαίρει,

κοιτάς τον ουρανό και βλέπεις τ' αστέρι."

(Γιόζεφ Μπρόντσκι, Τα ποιήματα της Θείας Γέννησης, Καστανιώ της)

Το μήνυμα των Χριστουγέννων

Την πόρτα ανοίγω το βράδυ,
τη λάμπα κρατώ ψηλά,
να δούνε της γης οι θλιμμένοι,
να 'ρθούνε, να βρουν συντροφιά.

Τα Χριστούγεννα των ποιητών

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Τρίτη, 27 Δεκέμβριος 2011 08:07

Να βρούνε στρωμένο τραπέζι,
σταμνί για να πιει ο καημός
κι ανάμεσά μας θα στέκει
ο πόνος, του κόσμου αδερφός.

Να βρούνε γωνιά ν' ακουμπήσουν,
σκαμνί για να κάτσει ο τυφλός
κι εκεί καθώς θα μιλάμε
θα 'ρθει συντροφιά κι ο Χριστός.

Τάσος Λειβαδίτης

□

Ράινερ Μαρία Ρίλκε, «Η γέννηση του Χριστού»

"Αν την απλότητα δεν είχες, πώς σ' εσένα

θα συνέβαινε ό, τι, τώρα, φωτίζει τη νύχτα;

Ο Θεός, δες, που πάνω από νεφέλες οργιζόταν,

Μαλακώνει κι έρχεται, μέσα στον κόσμο.

Τον φαντάστηκες, τάχα, πιο μεγάλον;

Τα Χριστούγεννα των ποιητών

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Τρίτη, 27 Δεκέμβριος 2011 08:07

Μέγεθος τι 'ναι; Δύναμη, μεσ' απ' όλα τα μέτρα,

που, ξεπερνώντας τα, την ίσια της ακολουθείς κλήρα.

Παρόμοιο δρόμο δεν έχει ουδέ κι αστέρι.

Βλέπεις; Οι βασιλιάδες τούτοι είναι μεγάλοι

και σου φέρνουνε μπρος στα γόνατά σου

θησαυρούς, που μέγιστους τους θεωρούσαν,

κι εσύ εκπλήσσεσαι, ίσως, μπρος σε τέτοιο σωρό -:

μα, μια ματιά, μες στου μανδύα σου τις πτυχώσεις

ρίξε, όπου, Εκείνος, τα ξεπέρασε όλα κιόλας:

το κεχριμπάρι, που μακρά το ταξιδεύουν,

κάθε χρυσαφικό και κάθε μύρο,

Τα Χριστούγεννα των ποιητών

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Τρίτη, 27 Δεκέμβριος 2011 08:07

που φευγαλέο την αίσθησιν υγραίνει:

γρήγορη συντομία τα 'πλασεν όλα τούτα

και στο τέλος, κανείς το μετανιώνει.
Αλλά (θα δεις): Αυτός, νιώθει ευφροσύνη"

Ο Νεκρός τις γιορτές

Εδώ και πολλά χρόνια

σαν πλησιάζουν τα Χριστούγεννα

(αυτός) ο νεκρός γεννιέται μέσα μου

δε θέλει δώρα

δε θέλει χρήματα

πάγο και χρόνια

χιόνια και πάγο

σκισμένα ρούχα

Τα Χριστούγεννα των ποιητών

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Τρίτη, 27 Δεκέμβριος 2011 08:07

αχνά παπούτσια

ο χρυσός νεκρός

θα βγει έξω

δεν τον γνωρίζει κανένας

τον αλήτη νεκρό

θα κάτσει στο πικρό καφενείο

να πιεί τον καφέ του

κι ύστερα πάλι

σε λίγες μέρες

ήσυχα θα πεθάνει

(ο νεκρός)

Τα Χριστούγεννα των ποιητών

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Τρίτη, 27 Δεκέμβριος 2011 08:07

όταν έρθει ο χρόνος

κι όλες οι ρόδες

κόκκινες όπως πρώτα

θα γυρίζουν πάλι.

Μίλτος Σαχτούρης, από τη συλλογή ΚΑΤΑΒΥΘΙΣΗ (1990)

Χριστούγεννα 1948

Σημαία
ακόμη
τα δίκανα στημένα στους δρόμους
τα μαγικά σύρματα
τα σταυρωτά
και τα σπέρτα καμένα
και πέφτει η οβίδα στη φάτνη
του μικρού Χριστού
το αίμα το αίμα το αίμα
εφιαλτικές γυναίκες
με τρυφερά κέρνα
χέρια
απεγνωσμένα
βόσκουν
στην παγωνιά
καταραμένα πρόβατα
με το σταυρό
στα χέρια
και το τουφέκι της πρωτοχρονιάς
το τόπι
ο σιδηρόδρομος της λησμονιάς

Τα Χριστούγεννα των ποιητών

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Τρίτη, 27 Δεκέμβριος 2011 08:07

το τόπι του θανάτου

Μίλτος Σαχτούρης, Με το πρόσωπο στον τοίχο (1952)

Τα λυπημένα Χριστούγεννα των ποιητών

Στην Ελένη Θ. Κωνσταντινίδη

Είναι τα λυπημένα Χριστούγεννα 1987
είναι τα χαρούμενα Χριστούγεννα 1987
ναι, τα χαρούμενα Χριστούγεννα 1987!
σκέπτομαι τόσα δυστυχισμένα Χριστούγεννα...

Α! ναι είναι πάρα πολλά.

Πόσα δυστυχισμένα Χριστούγεννα πέρασε
ο Διονύσιος Σολωμός

πόσα δυστυχισμένα Χριστούγεννα πέρασε
ο Νίκος Εγγονόπουλος

πόσα δυστυχισμένα Χριστούγεννα πέρασε
ο Μπουζιάνης

πόσα ο Σκλάβος

Τα Χριστούγεννα των ποιητών

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Τρίτη, 27 Δεκέμβριος 2011 08:07

πόσα ο Καρυωτάκης

πόσα δυστυχισμένα Χριστούγεννα
πέρασε ο Σκαλκώτας

πόσα

πόσα

Δυστυχισμένα Χριστούγεννα των Ποιητών.

Μίλτος Σαχτούρης, από τη συλλογή ΚΑΤΑΒΥΘΙΣΗ (1990)

Είδα χτες το βράδυ στ' όνειρό μου

Είδα χτες το βράδυ στ' όνειρό μου,
το γεννημένο μας Χριστό,
τα βόδια επάνω του εφυσούσαν,
όλο το χνώτο τους ζεστό.

Το μέτωπό του ήταν σαν ήλιος,
και μέσα η φάτνη η φτωχική,
άστραφτε πιο καλά από μέρα,
με κάποια λάμψη μαγική.

Στα πόδια του έσκυβαν οι Μάγοι,
κι' έμοιαζε τ' άστρο από ψηλά,
πως θα καθίσει σαν κορώννα,

Τα Χριστούγεννα των ποιητών

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Τρίτη, 27 Δεκέμβριος 2011 08:07

στης Παναγίτσας τα μαλλιά.

Βοσκοί πολλοί και βοσκοπούλες,
τον προσκυνούσαν ταπεινά,
ξανθόμαλλοι άγγελοι εστεκόνταν,
κι' έψελναν γύρω του «ωσαννά».

Μα κι' από άγγέλους κι' από μάγους,
δεν ζήλεψα άλλο πιο πολύ,
όσο της Μάνας Του το στόμα,
και το ζεστό - ζεστό φιλί.

Τέλλος Άγρας

Νύχτα Χριστουγεννιάτικη

Την άγια νύχτα τη Χριστουγεννιάτικη
λυγούν τα πόδια
και προσκυνούν γονατιστά στη φάτνη τους
τα άδολα βόδια.

Κι ο ζευγολάτης ξάγρυπνος θωρώντας τα
σταυροκοπιέται
και λέει με πίστη απ' της ψυχής τ' απόβαθα
Χριστός γεννιέται!

Την άγια νύχτα τη Χριστουγεννιάτικη
κάποιοι ποιμένες
ξυπνούν από φωνές ύμνων μεσούρανες
στη γη σταλμένες.

Κι ακούοντας τα Ωσαννά απ' αγγέλων στόματα
στον σκόρπιο αέρα
τα διαλαλούν σε χειμαδιά λιοφώτιστα
με την φλογέρα.

Την άγια νύχτα τη Χριστουγεννιάτικη
ποιος δεν το ξέρει
των μάγων κάθε χρόνο τα μεσάνυχτα
λάμπει το αστέρι.

Κι όποιος το βρει μες στ' άλλα αστέρια ανάμεσα
και δεν το χάσει,
σε μια άλλη Βηθλεέμ ακολουθώντας το
μπορεί να φτάσει.

Γ. Δροσίνης